

naar man kunde spørge dem, hvad de ansaae for det største Onde, enten at henstide 6 Aar i de nuværende Forbedringshuuse eller 3 Aar i et Gellefængsel, og naar de, vel at mærke, vidste, hvad et Gellefængsel var. — Sammenligningen er altsaa her at anstille mellem Noget, der nu er tilstede, og Noget, der endnu ikke findes, eller hvis Virksomhed endnu ikke kan tagtages. — saa vil efter det Kjendskab, jeg har til dette Forhold, og naar man huffer paa, at Sammenligningspunkterne ere paa den ene Side det strenge Regime med en fuldstændig Isolering i 3 Aar og paa den anden Side det nuværende System, som naar vi fraregne det Moment, som er lige paa begge Sider, nemlig at Vren, den borgerlige Vre, er tabt, er overhovedet taget kun det at have en ordentlig Seng hver Nat, at faae varm Mad hver Middag, at leve mellem gode Kammerater og udføre et maadeholdt Arbejde, — det vil, siger jeg, naar man seer bort fra det Hensyn, at Vren er tabt, og naar Straffen blot betragtes som et Straffeonde, for de Dagdrivere, som komme ind i Fængslerne — jeg mener den store Masse af dem, jeg taler ikke om den Mand, der maaskee tidligere har havt en meget fin Uressfølelse, men ved Omstændighedernes Forvikling er bleven en Forbryder, men kun om dem, der blot calculere, hvorledes Straffendet vil blive for dem, — være en afgjort Sag, at de hellere ville drive 6 Aar i et af de nuværende Forbedringshuuse end sidde 3 Aar

i et Gellefængsel. Den Opinton, der vil danne sig i denne Henseende, vil jo beroe paa de Vidnesbyrd, der aflægges af dem, som komme ud af disse Fængsler, og de, er jeg overbevist om, ville sige: „De første Aar i dette Gellefængsel gik, men det tredje Aar var et reent Helvede; Gud fri mig fra tiere at komme der,“ medens vi ikke ere langt fra den Tid, da en Kone i et saadant Tilfælde kunde sige: „Min ældste Søn er forføret, han gaar i Kongens Jern.“ Opintonen i denne Retning kan altsaa ikke paavises, forinden Betingelserne for dens Tilstedeværelse ere komne tilstede; men efter mit Skøn vil et Tillæg udover de 2 Aar af 4 Maanedes for hvert påfølgende Aar tilbetiebringe Summa Summarum et Straffeonde, der som Afstræffelsesmiddel vil være meget virksomere end det, der ligger i det nuværende Forbedringshuusarbejde; men, er det først givet, at man ikke i Realiteten rabatterer Noget af Straffen, forekommer det mig ganske klart, at Alting taler herfor; jeg vil ikke tale om det underordnede Moment, at Omkostningerne forringes; men man faaer det derved i sin Magt at anstille en virkelig Prøve, navnlig i Mellemrummet mellem det 1ste og 2det Aar, med saamange Færre, og man vil maaskee kunne nøies med eet Fængsel, naar det befries fra alle eetaarige Fanger, og alle unge Forbrydere altsaa henvises til Bods-fængselet.